

Ce citesc arată ce sunt

Ce citesc?

Ce citesc arată ce sunt.

„Ce citesc?” – „Ce ar trebui de fapt să citesc?” – Acestea sunt întrebări importante pentru fiecare credincios. Întrebările acestea conțin mai mult decât noi vrem să recunoaștem. Fiecare din noi trebuie să-și răspundă sincer la aceste întrebări. Un proverb cunoscut spune: Arată-mi prietenii tăi și eu îți spun *ce* ești tu. Noi am putea să spunem la fel de bine: Arată-mi raftul tău de cărți și eu îți spun *unde* te afli. Sau exprimat altfel: Arată-mi ce cărți, ce publicații și ce ziare citești și eu îți spun care este starea ta spirituală.

Un indiciu alarmant

În mod deosebit creștinii tineri simt deseori o împotrivire lăuntrică față de lectura creștină sănătoasă (aceasta se întâlnește de astfel și la creștinii în vârstă!). Lectura creștină bună stă neluată în seamă pe raftul de cărți, în timp ce ziarele, publicațiile și romanele sunt devorate în mod regulat – o dovadă că viața spirituală este pe un nivel foarte scăzut. Care este situația cu viața mea spirituală dacă eu nu găsesc niciun moment să citesc Biblia, însă petrec ore în șir citind alte lecturi? Dacă spun că Îl iubesc pe Domnul Isus, dar nu iubesc cuvântul Lui, atunci ceva la mine nu este în ordine.

Cititul este hrană

Ceea ce eu citesc arată starea mea morală, spirituală și sufletească; pe de altă parte, o carte, pe care eu o citesc, îmi dă hrană. Prin citit omul meu lăuntric este hrănit. De aceea aceste întrebări sunt așa de importante pentru un creștin: *Ce citesc? Cu ce* este hrănit omul meu lăuntric? Dau eu hrană naturii vechi sau naturii noi?

Sunt eu maturizat spiritual?

„Ca niște prunci nou-născuți, doriți mult laptele spiritual curat al Cuvântului, ca prin el să creșteți” (1 Petru 2.2). Așa precum este normal ca un copil să crească corporal, la fel este normal ca un credincios să crească spiritual. Dacă un credincios nu crește spiritual, nu este în ordine cu el. Desigur pentru aceasta sunt multe motive. Dar o cauză constă fără îndoială în aceea că un astfel de credincios nu dorește (asemenea unui prunc nou-născut) după laptele bun, nefalsificat al Cuvântului lui Dumnezeu. Urmarea este: el are puțină cunoaștere de adevărurile Bibliei. Să ne întrebăm personal: Cum pot eu crește spiritual, dacă eu neglijez cititul în Biblie, însă devorez regulat alte cărți, publicații, ziare?

Înseamnă atunci că eu nu mai am voie să citesc altceva?

Dacă vreau să dau hrană naturii mele noi, atunci eu nu pot citi publicații și lecturi superficiale. Desigur poate fi necesar pentru pregătirea mea, pentru profesia mea sau în contextul unor obligații oficiale să citesc un ziar, o anumită publicație sau anumite cărți. Însă întrebarea este

dacă eu găsesc cu adevărat desfătare, plăcere, bucurie și deconectare în astfel de lectură. Devin eu întărit spiritual prin astfel de lectură? „Mana ascunsă” sau „grâul țării Canaan” nu le voi găsi în astfel de lectură (Apocalipsa 2.17; Iosua 5.11).

Urmarea hrănirii false

De ce viața noastră spirituală se află deseori pe un nivel așa de scăzut? Cauza poate consta în aceea, că noi ne hrănim cu hrană falsă. Citim prea puțin în Biblie și ne adâncim prea mult în literatură fără valoare! Cum ar putea să-i meargă bine sufletului meu (simțămintelor mele, dorințelor mele, poftelor mele), dacă viața divină nu crește în mine, dacă eu nu iubesc Biblia sau cărțile care explică Biblia? De fapt eu nu-mi pot imagina că un creștin, care se află într-o stare spirituală bună, citește cu mai multă plăcere lectură superficială decât de exemplu o carte care poate întări viața spirituală.

O stare spirituală normală

Sunt convins că un creștin sincer este acela care iubește pe Hristos; este acela care vrea să crească în lucrurile spirituale; este acela care dorește cerul și lucrurile cerești; este acela care citește cu râvnă Sfânta Scriptură; este acela care se folosește recunoscător de cărțile bune. El dorește să fie „înțelept față de bine și simplu în ce privește răul” (Romani 16.19b). El știe că el trebuie „să se ferească de orice formă a răului” (1 Tesaloniceni 5.22). Aceste lucruri sunt de cea mai mare importanță pentru fiecare credincios. Am sentimentul că eu trebuie să scriu despre această temă în mod deosebit cu privire la scaunul de judecată al lui Hristos, înaintea căruia noi toți vom sta odată. Iubite cititor, te rog să eviți lectura ușoară, superficială; ține-te departe de astfel de lectură!

Unele întrebări

Dacă vreau să iau în mână o carte, un ziar sau o publicație, atunci ar trebui să mă întreb întâi pe mine însumi:

- Doresc eu ca Domnul să găsească aceasta în mâna mea, când El revine?
- Pot eu duce această lectură în prezența lui Dumnezeu?
- Pot eu să-I mulțumesc pentru ea?
- Pot eu să-L rog pentru binecuvântare, dacă citesc această carte? Pot citi eu această lectură spre gloriificarea Numelui Domnului Isus?

Dacă nu pot răspunde cu „da” la aceste întrebări, atunci ar fi mai bine să las la o parte această lectură și să mă ocup cu Cuvântul lui Dumnezeu sau cu o carte spirituală bună. Atunci sufletul meu va primi hrană, voi crește în har, și va crește cunoașterea mea, dragostea mea pentru Domnul și Mântuitorul Isus Hristos și în viața mea vor crește roadele dreptății – spre gloriificarea lui Dumnezeu.

Trebuie să citim numai Biblia?

Sunt și credincioși care vor să citească numai Biblia și resping orice altă lectură. Ei sunt de părerea că tot ce ei au nevoie pot găsi în cartea unică în felul ei a lui Dumnezeu; că Duhul Sfânt vrea să-i călăuzească în tot adevărul și că scrierile omenești ar fi mai degrabă un obstacol decât un ajutor. Aceasta trebuie să-o decidă fiecare pentru sine însuși. Eu personal nu am această părere. Cineva, care vrea să fie așa de independent, face o mare eroare. Eu mulțumesc Domnului în fiecare zi pentru mijloacele de ajutor, pe care El ni le-a dat prin scrierile slujitorilor Lui. Dacă cineva refuză să citească scrierile celor credincioși împreună cu el, atunci el ar trebui de fapt să refuze să asculte mesajele acestor credincioși, atunci când ei slujesc prin cuvânt!

Pe de altă parte noi nu ar trebui să cădem de pe cal și să facem greșeala să gândim că noi nu mai trebuie să citim Biblia, dacă mergem cu fidelitate la orele de strângere laolaltă, când mergem să ascultăm predici și când studiem cărți spirituale. Aceasta este desigur la fel de greșit. Biblia însăși trebuie să rămână numărul unu. Noi trebuie să cunoaștem Biblia ca ghid pentru viața noastră și ca armă împotriva atacurilor dușmanului. Noi trebuie să fim așa cum erau credincioșii din Bereea și zilnic să cercetăm Scripturile să vedem dacă cele spuse sunt în concordanță cu Ele (Faptele apostolilor 17.11).

Noi avem nevoie unul de altul

Noi avem nevoie unul de altul, noi trebuie să ne ajutăm reciproc. Căci noi suntem legați unul cu altul „prin ceea ce dă fiecare încheietură de întărire, după lucrarea fiecărei părți în măsura ei” (Efeseni 4.16). Dumnezeu a dat Adunării păstori și învățători. Ei ne îndreaptă atenția spre concordanța cărților Bibliei, ei ne explică texte grele, ei ne păzesc și ne pășunează prin Sfânta Scriptură. În felul acesta credincioșii ne pot vorbi, chiar dacă ei au murit. Mulți credincioși vor lauda pe Dumnezeu în veșnicie și vor mulțumi pentru binecuvântarea pe care ei au primit-o prin cărți și pliante. Unii nu au primit niciodată o altă slujbă spirituală decât aceea care a venit la ei prin cărți și scrieri.

Nu este Biblia de ajuns?

Desigur, Biblia este absolut suficientă. Dar nu fiecare este așa de învățat și de educat ca să cerceteze adâncimile Bibliei sau să înțeleagă gloriile morale. Duhul lui Dumnezeu ne va călăuzi pe câmpiile verzi ale Sfintei Scripturi, atunci când nu putem auzi nici o predică și nu putem citi nici o scriere spirituală. Dar nimeni nu va tăgădui că Duhul Sfânt va folosi scrierile slujitorilor lui Dumnezeu ca să întărească pe copiii lui Dumnezeu în credința lor. Duhul Sfânt folosește slujba verbală și scrisă a slujitorilor Săi, ca să binecuvânteze pe oameni și să răspândească adevărul. Eu sunt de părere că cineva face o greșeală fatală dacă el desconsideră slujba prin scrieri. Am observat deseori că cineva devine mărginit, limitat, nematurizat în credință și foarte unilateral, dacă el respinge ajutorul pe care el l-ar putea primi din scrierile oamenilor. De aceasta nu trebuie să ne mirăm, căci un astfel de om nu ține seama că slujba în

scris este o metodă a lui Dumnezeu prin care El vrea să instruiască pe copiii Lui. Noi vrem să ne ajutăm și să ne sprijinim reciproc și în această privință.

Tradus de la: „What should I read?”